

М. Земи онова малкото камиче та го фърли отъвѣде прекопатъ.

І. Вѣто, какво отважда, мамо: можехъ да го фърлимъ десетъ пѣти по далече.

М. Когато фърли камичето, забола ли те нещо мышцата ти?

І. Говсемъ почти не ме забола, мамо: вдигнахъ ржката си, тлѣстнахъ го на татъ, и отворихъ, прѣстите ми та веднага изфрѣкна камичето.

М. Търни си ржката на главата ти.

І. Търнахъ а.

М. Забола ли те ржката ти когато направи това?

І. Не ме забола никакъ, мамо, само поискахъ да иде ржката ми въ главѣта ми, и самоволно сичката ми мышца въздвижеса и ржката веднага пристигна въ главѣта ми.

М. Когато земѣ голѣмшатъ камикъ, и го фърли отъвѣде прекопатъ, усѣти ли себеси че си силенъ, и че можеше да го направишъ пакъ, ако се допыташе: не е ли така?

І. Така е, мамо.